

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011020
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3122011020.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom C. D. C., E. D. XXX/XX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/61/2022 zo dňa 18.03.2025 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, ako aj výrok podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste zo skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B. C.

odsudzuje

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne sa zrušujú:

- výrok o súhrnnom treste z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/7/2023 zo dňa 15.11.2023, právoplatného dňa 25.01.2024, ako aj výrok podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o súčasnom zrušení výrokov o trestoch z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022 zo dňa 21.11.2022, právoplatného dňa 07.12.2022,
- a z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 22.06.2022, právoplatného dňa 12.07.2022, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad,
- výrok o súhrnnom treste z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022 zo dňa 21.11.2022, právoplatného dňa 07.12.2022, ako aj výrok podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o súčasnom zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 22.06.2022, právoplatného dňa 12.07.2022, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad,
- výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 22.06.2022, právoplatného dňa 12.07.2022,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/61/2022 zo dňa 18.03.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bolo rozhodnuté nasledovne (citácie):

Obžalovaný A. B. C., narodený XX. XXXX XXXX v C.

D. C., trvale bydliskom E. D. XXX/XX, C. D. C., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov v inej jeho trestnej veci,

je vinný, že

dňa 18.02.2022 v presne nezistenom čase od 10:00 hodiny do 16:30 hodiny, keď vykonával rekonštrukčné a maliarske práce v byte č. X v bytovom dome na adrese

F. G. XXX/XX, H. patriaci poškodenej I. J. E., nar. XX.XX.XXXX, vedomý si tohto jej veku, zobral jej zo spálne z kazety pod posteľou uložených 16 ks šperkov a to: 1 ks retiazky zo žltého kovu s hmotnosťou 5,57 g v hodnote 501,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu s hmotnosťou 1,86 g v hodnote 167,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 2,59 g v hodnote 233,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 1,88 g v hodnote 169,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 2,16 g v hodnote 194,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu

s hmotnosťou 0,85 g v hodnote 77,- €, 1 ks retiazky zo žltého kovu s hmotnosťou 1,82 g

v hodnote 164,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu s hmotnosťou 5,34 g v hodnote 481,- €, 1 ks retiazky zo

žltého kovu s hmotnosťou 12,57 g v hodnote 1.132,- €, 1 ks šperkovičky zo žltého kovu v hodnote 2,- €,

1 ks náušnice zo žltého kovu (tvar srdiečko) v hodnote 96,- €, 1 ks príviesok v tvare „P“ zo žltého kovu v

hodnote 37,- €, 1 pár (2 ks) náušnic zo žltého kovu (margarétky) v hodnote 100,- €, 1 ks retiazky z bieleho

kovu s prívieskom v tvare „V“ hodnote 15,- €, 1 ks medaily z bieleho kovu (Don Bosco) v hodnote 53,- €,

1 ks prsteňa z bieleho kovu s očkom v hodnote 96,- €, čím poškodenej I. J. E. spôsobil celkovú škodu

3.469,- €,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal

na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

čím spáchal

zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno f) Trestného zákona

v znení zákona č. 40/2024 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e)

Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno

m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3 Trestného zákona, ako aj

§ 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na

súhrnný trest odňatia slobody 48 (štyridsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/7/2023 z 15. novembra 2023, právoplatného 25. januára 2024, ktorým obvinenému za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody 30 (tridsať) mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom a bola určená

skúšobná doba tohto podmieneného odkladu 36 (tridsaťšesť) mesiacov a ktorým súčasne bol z dôvodu ukladania súhrnného trestu zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022 z 21. novembra 2022, právoplatného 7. decembra 2022 a trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 z 22. júna 2022, právoplatného 12. júla 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento citovaný rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný v zákonnej lehote napadol odvolaním, zahŕňiac ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol aj nasledovné (citácie):

Obžalovaný naďalej zásadne odmieta spáchanie skutku, ktorý jej je kladený za vinu.

Z napadnutého rozsudku možno vyvodiť, že výrok o vine obžalovaného vychádza v rozhodujúcej miere z výpovede svedkyne – poškodenej. Následne spomínané dôkazy, ktoré podľa súdu usvedčujú obžalovaného zo stíhaného skutku (zápisnice o vydaní veci, odborné vyjadrenia a darovacia písomná zmluva), podľa názoru obžalovaného bez prihliadania na tvrdenia svedkyne – poškodenej nesvedčia v jeho neprospech. Obžalovaný primárne poukazuje na tú skutočnosť, že svedkyňa – poškodenej pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní nedokázala samostatne ani logicky konzistentne popísať tvrdené konanie obžalovaného a ani bez pochybností uviesť, aké konkrétne šperky jej mali byť odcudzené. Takisto poukazujeme na rozpory v jej výpovediach, kedy táto napr. najprv opakovane tvrdila, že obžalovanému neboli za práce na byte vyplatené žiadne peniaze, naproti tomu však následne na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2023 priznala, že jej manžel obžalovanému vyplatil sumu 150,- Eur. Svedkyňa – poškodenej tak sama uvádzala nepravdivé skutočnosti o niektorých okolnostiach súvisiacich so stíhaným skutkom, čo znižuje jej vierohodnosť. V tomto smere je potom nutné prihliadať aj na výpovede svedkov C. a B. st., ktorí vypovedali o „neštandardnom“ správaní sa svedkyne – poškodenej po stíhanom skutku. Súd mal vyhodnotiť svedkami uvádzané správanie svedkyne – poškodenej v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Naopak obžalovaný sa vyčerpávajúco a konzistentne vyjadril ku všetkým skutočnostiam. Logicky opakovane uvádzal prečo, kedy a ako mu boli šperky odovzdané, kedy zdôvodnil, že to mala byť odmena za vykonané rekonštrukčné práce. Proti sebe stoja tvrdenia obžalovaného a svedkyne – poškodenej. Obžalovaný je názoru, že vo vzťahu k svedkyňi – poškodenej sa súd nedostatočne zaoberal hodnotením jej osoby, kedy neprihliadol na vyššie spomenuté skutočnosti. Na odstránenie rozporov a zistenie dôvodu jej „neštandardného“ správania obžalovaný preto navrhol opätovný výsluch svedkyne – poškodenej, čo však súd zamietol. Máme za to, že týmto postupom súdu nedošlo k objektívnemu zisteniu a následne posúdeniu skutkového stavu veci.

Pokiaľ ide o pravosť podpisu na darovacej písomnej dohode, obžalovaný zotrváva na tvrdení, že sa jedná o podpis svedkyne – poškodenej. Obžalovaný popísal okolnosti, za akých došlo k podpisu – v stojí na schodoch. Aj podľa vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní mohol byť v takomto prípade podpis zdeštruovaný do takej miery, že by sa javil ako nepravý. Pokiaľ súd konštatuje, že listina nevykazuje deštrukcie, na základe ktorých by bolo možné prijať záver o ovplyvnení podpisu externými faktormi, mal súd na odstránenie pochybností pripustiť návrh obhajoby na opätovné znalecké dokazovanie k pravosti podpisu svedkyne – poškodenej.

Podľa názoru obžalovaného je napadnutý výrok o vine rozsudku okresného súdu založený na jedinom priamom dôkaze – výpovedi svedkyne – poškodenej, ktorej vierohodnosť je spochybnená jej konaním. Všetky ostatné dôkazy boli len nepriamymi dôkazmi vychádzajúcimi z jej výpovede.

Odmietnutím výsluchu uvedenej svedkyne – poškodenej došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní a zásady spravodlivého procesu v neprospech obžalovaného, a to aj nevykonaním znaleckého posudku k pravosti podpisu. Podľa obžalovaného bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože prvostupňový súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, ktoré mali svedčiť v jeho prospech, naopak vykonal a posudzoval najmä tie dôkazy, ktoré svedčili v jeho neprospech.

Podľa § 2 ods. 10 veta prvá Trestného poriadku: „Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.“

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Rozhodnutie o vine obžalovanej osoby potom musí vychádzať z vykonaných dôkazov, na podklade ktorých je nespochybniteľný záver, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a tento skutok je trestným činom. Zo zásady in dubio pro reo vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec, a to v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Teda obžalovanému musí byť vina jednoznačne a bez pochybností preukázaná, čo v konkrétnom prípade nebola.

Vzhľadom k vyššie uvedenému obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 321 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v mene SR č. k. 1T/61/2022 zo dňa 18.03.2025 v celom rozsahu, a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Obžalovaný sám v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v napadnutom rozsudku sa nachádzajú nejasné a neúplné skutkové zistenia, pretože sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a naďalej pretrvávajú pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Súd prvého stupňa mal opätovne vypočítať poškodenú, svedkov i zasahujúcich príslušníkov PZ. Bolo tak porušené ustanovenie § 2

ods. 10 Tr. por., prostredníctvom ktorého sa má zabezpečiť náležité objasnenie veci v zmysle materiálnej pravdy. Ničím nebolo preukázané, že by si bol vedomý veku poškodenej. Ničím nebolo preukázané, že zobral „kazety“, kde bolo 16 šperkov. Tieto sa u neho nenašli, tieto odovzdali poškodenej policajti, ktorí to mali od nej, nie od neho. Nekonal v úmysle jej šperkovnicu zatajiť, teda absentuje znak vôľovej zločky spáchať trestný čin krádeže listivým spôsobom. Namietal ďalej aj to, že identifikácia 16 šperkov bola vykonaná s poškodenou tak, že polícia jej predložila najskôr fotky a opýtala sa jej, či je to jej vec. Správny a zákonný postup mal byť taký, že poškodená mala presne opísať svoje šperky a až na základe takéhoto jej vyjadrenia malo prísť k predkladaniu fotiek policajti. Ďalej uviedol, že zo záložnej zmluvy zo dňa 19.02.2022 boli policiou zaistené zlaté šperky, ktoré patrili jemu a ktoré vlastnil už niekoľko rokov. Preto bolo potrebné najprv poškodenú vyzvať, aby presne opísala svoje šperky, aby neprišlo k zámene, čo vykonané nebolo, a teda prišlo k zámene a on je poškodený. Za najzávažnejšiu vadu napadnutého rozsudku považuje to, že výrok o vine obsahuje informáciu o spôsobe škody 3.469,- Eur, avšak poškodená si škodu neuplatnila. Teda škoda nevznikla a mal byť spod obžaloby oslobodený. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie, resp. vykonanie opätovného a aj ďalšieho dokazovania za účelom náležitého objasnenia veci potrebného pre meritórne rozhodnutie vo veci.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol aj nasledovné (citácie):

Som toho názoru, že skutok, o ktorom sa trestné stíhanie vedie, a pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu, a súčasne je preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný A. B. C.. Mám za to, že okresný súd na podklade dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodné, vecne správne a v súlade so zákonom sú tiež výroky rozsudku o vine, treste odňatia slobody ako a o uložení ochranného opatrenia. Trest uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci

všetky hľadiská individuálnej a generálnej prevencie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku podané odvolanie obžalovaného A. B. C. podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 6, ods. 8 Tr. por., resp. aj v ustanovení § 120 ods. 2 Tr. por., o ktorých bol obžalovaný riadne poučený v písomnom upovedomení o tomto verejnom zasadnutí, ktoré mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 06.10.2025.

K tomu odvolací súd dodáva nasledovné:

Podľa § 120 ods. 2 Tr. por. v prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 6 Tr. por. verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Obžalovaný dňa 17.10.2025 doručil odvolaciemu súdu písomné podanie, v ktorom žiadal o odročenie pojednávania na neurčito z dôvodu, že naďalej pokračuje v PN a chodí po lekárskejších vyšetreniach. K svojmu podaniu priložil aj neoverenú fotokópiu odpisu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavenej elektronicky, ktoré neobsahovalo (písomné) vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Napokon ku dňu 23.10.2025 bola lustrácia osoby obžalovaného v ZVJS negatívna.

Odvolací súd sumarizuje, že obžalovaný nesplnil svoju zákonnú povinnosť, o ktorej bol riadne poučený (§ 120 ods. 2 Tr. por.), a preto nepovažoval jeho neúčasť na verejnom zasadnutí za hodnoverne ospravedlnenú, pričom mu bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené a bol aj poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí bolo doplnené dokazovanie po konštatovaní, že obžalovaný doručil dňa 21.10.2025 odvolaciemu súdu písomné podanie „Predloženie dôkazu a žiadosť o jeho vykonanie“ s 2 prílohami, spísané dňa 20.10.2025, ktoré listiny boli krátkou cestou (v kópií) doručené na verejnom zasadnutí prítomným procesným stranám (v tomto podaní zároveň požiadal o opätovné vypočutie poškodenej I. J. E.). Zároveň odvolací súd konštatoval, že má za potrebné s poukazom na § 326 ods. 5 Tr. por. doplniť dokazovanie aj oboznámením podstatného obsahu ním pripojených trestných spisov v iných trestných veciach obžalovaného – Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022.

Postupom podľa § 269 Tr. por. s poukazom na § 326 ods. 5 Tr. por. boli na verejnom zasadnutí preto oboznámené:

- podanie obžalovaného s názvom „Predloženie dôkazu a žiadosť o jeho vykonanie“ s 2 prílohami, spísané dňa 20.10.2025 a doručené odvolaciemu súdu dňa 21.10.2025,

- podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022,
- podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v konečnom návrhu:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa vyjadril nasledovne: „Aj po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí zotrvávam na konečnom návrhu uvedenom v písomnom vyjadrení podriadeného prokurátora k odvolaniu obžalovaného a navrhujem, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.“.
- Obhajkyňa obžalovaného sa vyjadrila nasledovne: „Ja navrhujem, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovanému s tým, že odkazujem na celú argumentáciu obžalovaného v tomto konaní a poukazujem na zásadu in dubio pro reo. Pridržiavam sa preto konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania.“.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe takéhoto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, ale z iných ako ním uvádzaných dôvodov a len vo vzťahu k výroku o treste a k výroku podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste zo skoršieho rozsudku.

*** K procesnému postupu ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza odvolací súd, že nie je porušením práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, ak súd na hlavnom pojednávaní nevykoná všetky ním navrhované dôkazy. Treba zdôrazniť, že ani súčasťou práva na obhajobu, ale ani práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo obžalovaného na rozhodnutie len v súlade s jeho návrhom, predstavou alebo očakávaním.

Aj odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. nevyhovel návrhom obžalovaného na vykonanie dokazovania opätovným pribratím znalca z odboru Písmoznalectvo a opätovným výsluchom poškodenej I. J. E., keď obžalovaný najmä nesúhlasil s obsahom takýchto na hlavnom pojednávaní už vykonaných dôkazov. Aj odvolací súd takéto návrhy obžalovaného považoval za nadbytočné, resp. také, ktoré mali objasniť skutočnosti, ktoré boli zistené inými, už skôr vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd napokon sám nezistil žiadne také chyby v procesnom postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom ***

Odvolací súd na verejnom zasadnutí podľa § 272 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. a s poukazom na § 326 ods. 5 Tr. por. odmietol ďalší návrh obžalovaného na opätovné vypočutie poškodenej J. E., keď nemal akékoľvek pochybnosti o tomto priamom usvedčujúcom dôkaze voči obžalovanému (pozri k tomu aj nižšie).

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného aj bez tých najmenších pochybností.

Podľa názoru odvolacieho súdu vykonal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy (teda pre svoje rozhodnutie dostatočné dokazovanie), ktoré následne vyhodnotil podľa svojho

vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Svoje rozhodnutie logicky i presvedčivo odôvodnil, pričom dal dostatočné odpovede na všetky podstatné námietky obžalovaného, ktoré v tomto trestnom konaní tento predniesol. Odvolací súd považuje závery súdu prvého stupňa za správne a v plnom rozsahu preto na ne poukazuje.

Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o priebehu (popise) skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd dospel k záveru, že bolo dostatočne a bez najmenších pochybností preukázané, že obžalovaný dňa 18.02.2022 v presne nezistenom čase od 10:00 hodiny do 16:30 hodiny, keď vykonával rekonštrukčné a maliarske práce v byte č. X v bytovom dome na adrese F. G. XXX/XX, H. patriaci poškodenej I. J. E., nar. XX.XX.XXXX, vedomý si tohto jej veku, zobral jej zo spálne z kazety pod posteľou uložených 16 ks šperkov a to: 1 ks retiazky zo žltého kovu s hmotnosťou 5,57 g v hodnote 501,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu s hmotnosťou 1,86 g v hodnote 167,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 2,59 g v hodnote 233,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 1,88 g v hodnote 169,- €, 1 ks obrúčky zo žltého kovu s hmotnosťou 2,16 g v hodnote 194,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu s hmotnosťou 0,85 g v hodnote 77,- €, 1 ks retiazky zo žltého kovu s hmotnosťou 1,82 g v hodnote 164,- €, 1 ks príviesok zo žltého kovu s hmotnosťou 5,34 g v hodnote 481,- €, 1 ks retiazky zo žltého kovu s hmotnosťou 12,57 g v hodnote 1.132,- €, 1 ks šperkovnice zo žltého kovu v hodnote 2,- €, 1 ks náušnice zo žltého kovu (tvar srdiečko) v hodnote 96,- €, 1 ks príviesok v tvare „P“ zo žltého kovu v hodnote 37,- €, 1 pár (2 ks) náušnic zo žltého kovu (margarátky) v hodnote 100,- €, 1 ks retiazky z bieleho kovu s prívieskom v tvare „V“ hodnote 15,- €, 1 ks medaily z bieleho kovu (Don Bosco) v hodnote 53,- €, 1 ks prsteňa z bieleho kovu s očkom v hodnote 96,- €, čím poškodenej I. J. E. spôsobil celkovú škodu 3.469,- €.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že obrana obžalovaného v celom priebehu trestného konania bola rozporuplná, a tým aj pre odvolací súd nevierohodná. Takouto „vadou“ naopak netrpeli dôkazy, o ktoré súd prvého stupňa oprel výrok o vine uvedený v napadnutom rozsudku, najmä potom výpoveď poškodenej I. J. E..

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania a aj v priebehu odvolacieho konania uvádzal opäť iné skutočnosti ohľadom stíhaného skutku, ako ich uvádzal v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní (najmä čo do odpovede na otázku, komu patrili šperky, ktoré sám odovzdal do záložne). V prípravnom konaní sa obžalovaný vôbec nevyjadril k existencii údajnej darovacej zmluvy podpísanej medzi ním a poškodenou I. J. E. (dňa 14.04.2022 bol vypočutý v procesnom postavení obvineného, pričom neodmietol vypovedať). Na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2022 na svoju obranu uvádzal to, že šperky patrili poškodenej I. J. E. a tá mu ich darovala na základe písomnej darovacej zmluvy, ktorú aj predložil súdu prvého stupňa. Ďalej potvrdil, že čo sa týka založenia šperkov v záložni, išlo o šperky, ktoré mu mala darovať poškodená. Po tom, čo poškodená poprela darovanie šperkov obžalovanému a aj svoj podpis na darovacej zmluve a následne súdom prvého stupňa nariadené znalecké dokazovanie z odboru Písmoznalectva jednoznačne preukázalo, že na ním predloženej darovacej zmluve nie je pravý podpis poškodenej I. J. E., obžalovaný po vyhlásení napadnutého rozsudku už vo svojom odvolaní, ktoré sám spísal dňa 01.05.2025, sa zas bránil tvrdením, že tieto šperky patrili jemu už niekoľko rokov, prišlo k ich zámene a poškodeným je naopak on. Napokon v písomnom podaní s názvom „Predloženie dôkazu a žiadosť o jeho vykonanie“ s 2 prílohami, ktoré obžalovaný spísal sám dňa 20.10.2025 (a ktoré boli oboznámené na verejnom zasadnutí), sa zas bránil tvrdením, že išlo o šperky, ktoré mu dala poškodená I. J. E., s tým, že o tom predložil listinu, na ktorej bol sken alebo fotografia údajnej SMS správy, ktorú mu mala poslať poškodená I. J. E. dňa 23.09.2022.

Z pohľadu vyššie uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaný v celom priebehu tohto trestného konania opakovane menil svoje obhajobné (obránné) tvrdenia, pričom svoju obranu spočívajúcu v tvrdení, že šperky mu poškodená darovala, začal prezentovať s dlhším časovým odstupom od momentu, kedy

sa dostal do procesného postavenia obvineného (dňa 14.04.2022 bol vypočutý v tomto procesnom postavení, pričom neodmietol vypovedať).

Odvolačný súd však musí zároveň uviesť, že takúto obranu obžalovaného nevyhodnotil ako nepravdivú len na základe oneskoreného uvádzania tejto skutočnosti, ale po vyhodnotení jeho výpovede spolu s ostatnými dôkazmi tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Odvolačný súd k tomu dodáva, že takáto obrana a tvrdenie týkajúce sa podstatnej skutočnosti prednesené po skoro 7 mesiacoch od jeho prvotnej výpovede v procesnom postavení obvineného vyvoláva navonok minimálne pochybnosti a svedčí o možnej účelovosti. Je totiž značne nelogické, aby páchatel' vediac od počiatku trestného konania o skutočnostiach, ktoré by ho mohli zbaviť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, tieto neoznámil orgánom činným v trestnom konaní či súdu čo najskôr za účelom ich preverenia, resp. preverenia jeho obhajoby.

Podľa názoru odvolacieho súdu je extrémne nevierohodné, ak sa niekto o dôležitej okolnosti v jeho prospech (že bola údajne podpísaná darovacia zmluva na odcudzené šperky) prvýkrát zmieni až v konaní pred súdom, na prvom termíne hlavného pojednávania (po skoro 7 mesiacoch od jeho prvotnej výpovede v procesnom postavení obvineného), a predloží o tom aj dôkaz, ktorý mal k dispozícii od počiatku trestného stíhania. Podľa názoru odvolacieho súdu je o to viac extrémne nevierohodné, ak sa niekto o dôležitej okolnosti v jeho prospech (že mu po skutku poškodená údajne písala SMS správu) prvýkrát zmieni až v konaní pred odvolacím súdom (po viac ako 3 rokoch od údajného doručenia tejto SMS správy), a predloží o tom aj dôkaz, ktorý mal k dispozícii už v septembri 2022.

Pokiaľ obžalovaný namietal aj to, že nebolo preukázané, že by si bol vedomý veku poškodenej, odvolací súd poukazuje okrem iného na výpoveď obžalovaného, že poškodenej tipoval vek 60 rokov (a v tejto súvislosti odvolací súd musí obžalovanému pripomenúť aj to, že v ním predloženej písomnej darovacej zmluve, ktorú mal s poškodenou údajne spísať ešte dňa 02.02.2022, je pritom výslovne uvedený dátum narodenia poškodenej: 05.12.1953).

Pokiaľ obžalovaný namietal, že nebolo preukázané, že zobral „kazety“, kde bolo 16 šperkov a že nekonal v úmysle šperkovnicu zatajiť, odvolací súd len odkazuje na výrok o vine uvedený v napadnutom rozsudku, podľa ktorého obžalovaný zobral jej (poškodenej) zo spálne z kazety pod posteľou uložených 16 ks šperkov. Napokon obžalovaný nebol uznaný vinným zo skutku, ktorého by sa mal dopustiť ľst'ou.

Pokiaľ obžalovaný namietal vykonanú identifikáciu 16 šperkov poškodenou, odvolací súd uvádza, že poškodená svoje šperky popísala v podanom trestnom oznámení (18.02.2022), ako aj vo svojej výpovedi v procesnom postavení poškodenej (22.02.2022). Až na jej ďalšom výsluchu v procesnom postavení poškodenej jej bola predložená policajtom fotodokumentácia odcudzených šperkov po ich zaistení (28.02.2022).

Napokon ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i jeho odvolaciu námietku, že výrok o vine obsahuje informáciu o spôsobení škody vo výške 3.469,- Eur, ale poškodená si škodu neuplatnila, a teda žiadna škoda nevznikla. Totiž z výroku o vine uvedenom v napadnutom rozsudku celkom jednoznačne vyplýva, že obžalovaný spôsobil poškodenej celkovú škodu vo výške 3.469,- Eur, a to dňa 18.02.2022, na ktorom závere nemení nič ani to, že odcudzené šperky boli následne (po tomto dni) vrátené poškodenej a táto si neuplatnila v tomto trestnom konaní voči obžalovanému preto žiaden nárok na náhradu škody.

Odvolačný súd aj preto po preskúmaní veci dospel k záveru, že všetky usvedčujúce dôkazy, na ktoré podrobne poukázal v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa, vytvárali dostatočnú logickú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného bez tých najmenších pochybností. Tieto dôkazy dostatočne vyvracali viaceré obhajobné (obránné) tvrdenia, ktoré obžalovaný prezentoval v celom priebehu trestného konania.

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na odvolaciu argumentáciu obžalovaného vo vzťahu

ku skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd totiž poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa tvoria jednotu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dokazovanie na súde prvého stupňa preto svedčilo pre jednoznačný záver, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku, vedomý si tohto veku poškodenej a využívajúc jej menšiu ostražitosť vo vzťahu k jeho osobe počas toho, ako vykonával rekonštrukčné a maliarske práce v jej byte. Nepochybne obžalovaný svojim konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Tr. zák. účinného od 15.03.2024 (v znení Zák. č. 40/2024 Z.z.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. účinného od 15.03.2024 (v znení Zák. č. 40/2024 Z.z.), ktorý bol pre neho priaznivejší (§ 2 ods. 1 Tr. zák.) a pre ktorý ho súd prvého stupňa uznal vinným. Obžalovaný aj podľa názoru odvolacieho súdu takto konal v priamom úmysle (chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom).

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný vo vzťahu k nemu neuviedol žiadne odvolacie námietky. Bolo však povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť tohto výroku, ktorý mal vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 ods. 2 Tr. por.).

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil nasledovne (citácie):

... trest ukladal podľa Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. a nie podľa Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania činu. K tomu dáva do pozornosti dikciu § 2 ods. 1 Tr. zák., pričom znenie Trestného zákona po jeho novele vykonanej zákonom č. 40/2024 Z. z. je pre obžalovaného priaznivejšie, a to hneď z viacerých dôvodov. V prvom rade trestná sadzba stíhaného skutku podľa „starého“ Trestného zákona bola od 3 do 10 rokov a podľa „nového“ Trestného zákona je 2 až 8 rokov. Ďalej je zrejmé, že obžalovaný už v minulosti spáchal zločin a znova bol za spáchanie zločinu súdený. V takom prípade podľa „starého“ Trestného zákona platilo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (§ 38 ods. 5) a podľa „nového“ Trestného zákona platí zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby už „len“ o jednu tretinu (§ 38 ods. 3). Napokon, ak došlo k vypusteniu prvej časti skutkovej vety podanej obžaloby, platí, že podľa „nového“ Trestného zákona už takéto konanie nie je trestným, čo tiež je pre obžalovaného priaznivejšie. Preto v súlade s § 2 ods. 1 Tr. zák. musela byť trestnosť činu posúdená a trest ukladaný práve podľa Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.

Okrem všeobecných zásad ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák. súd pri určovaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na pôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania činu. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. bola u obžalovaného zistená jedna prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keď pred spáchaním stíhaného skutku už bol za trestný čin odsúdený (a toto odsúdenie nie je zahladené). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. súd u neho nezistil žiadnu. Ďalej sú zrejmé dva fakty dôležité pre ukládanie trestu, resp. jeho výmeru. Predovšetkým, ako už súd uviedol, obžalovaný už v minulosti spáchal zločin a znova bol za spáchanie zločinu súdený, čo v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zák. znamená zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Ďalej je zrejmé, že v tomto konaní stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Trnava 5T/7/2023, čo podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. odôvodňovalo ukládanie súhrnného trestu podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže sa jednalo o dva úmyselné trestné činy, kde v tomto konaní stíhaný trestný čin je zločinom a oba boli spáchané samostatnými skutkami, čo odôvodňuje zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu - v tomto konaní stíhaného zločinu krádeže o jednu tretinu. Keďže týmto spôsobom na ťarchu obžalovaného už bolo prihliadané na jeho odsúdenie vo

veci Okresného súdu Trnava 5T/7/2023, nemohla byť, aj keď bol ukladaný súhrnný trest za viac trestných činov, vzhľadnutá priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože inak by v neprospech obžalovaného bolo duplicitne prihliadnuté na totožnú okolnosť. Za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody od 2 do 8 rokov. Po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. tak mohol byť obžalovanému v tomto konaní ukladaný súhrnný trest od 48 mesiacov do 128 mesiacov, teda od 4 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že obžalovaný bol pred spáchaním v tomto konaní stíhaného trestného činu viackrát odsúdený za úmyselný trestný čin,

a to majetkového charakteru. Boli mu ukladané tak podmienené, ako aj najprísnejšie, tj. nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré sa ale evidentne mali minúť ich resocializačnej funkcii, keďže obžalovaný napriek ich vykonaniu spáchal ďalší úmyselný trestný čin majetkového charakteru. Preto súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné opäť uložiť trest odňatia slobody nepodmienený. Aplikujúc všetky ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd riadiac sa prezentovanými úvahami o druhu a výmere trestu, obžalovanému uložil trest odňatia slobody 48 mesiacov, ktorý považoval

za spravodlivý, primeraný a dostatočný na dosiahnutie jeho účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže počas 10 rokov predchádzajúcich spáchaniu v tomto konaní stíhaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. ... Napokon súd z dôvodu ukladania súhrnného trestu za aplikácie § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava 5T/7/2023 z 15.11.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S vyššie citovaným odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd v zásade aj stotožnil a v zmysle jednoty rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa dodáva nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania

s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277

ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Aj odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky bol obžalovanému uložený v súlade s ustálenou súdnou praxou, pričom ho nemožno považovať za neprímerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., a to ani vo vzťahu k jeho výmere, najmä z pohľadu negatívneho hodnotenia osoby obžalovaného a predchádzajúceho spôsobu jeho života (aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u neho do úvahy iný druh trestu, resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.). Naopak – odvolací súd takýto trest, uložený obžalovanému na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov), považoval za neprímerane mierny a len pre absenciu odvolania podaného aj prokurátorom v neprospech obžalovaného nemohol pristúpiť k jeho sprísneniu.

V zásade bol takýto druh trestu i jeho výmera uložený obžalovanému aj v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, a to ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a so zohľadnením jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a opätovného spáchania zločinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.).

Pochybením súdu prvého stupňa ale bolo to, že vo výroku o treste uviedol nesprávne popri ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. (u obžalovaného prichádzala do úvahy aplikácia tzv. asperačnej zásady) aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. a v rámci výroku podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. (o zrušení výroku o treste zo skoršieho rozsudku) neboli súčasne zrušené výroky o trestoch z ďalších odsúdení obžalovaného, a to:

- výrok o súhrnnom treste z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/54/2022 zo dňa 21.11.2022, právoplatného dňa 07.12.2022, ako aj výrok podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o súčasnom zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 22.06.2022, právoplatného dňa 12.07.2022, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad,
- výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 22.06.2022, právoplatného dňa 12.07.2022,

ktoré pochybenia zakladali odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a ktoré odvolací súd „napravil“ týmto rozsudkom pri postupe podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Totíž trestná činnosť obžalovaného – v prejednávanej veci, ako i vo veciach vedených pod sp. zn. 5T/7/2023, 3T/54/2022 a 3T/22/2022 bola spáchaná v súbehu (predtým, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin), teda obžalovanému mal byť za celú takúto trestnú činnosť uložený jeden súhrnný trest.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia pre úmyselnú trestnú činnosť a ani odvolací súd nezistil dôvod na iné – miernejšie zaradenie (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

*** K výroku o ochrannom opatrení ***

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom opatrení, obžalovaný ani vo vzťahu k nemu neuviedol žiadne odvolacie námietky. Bolo rovnako povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť tohto výroku, ktorý mal vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 ods. 2 Tr. por.).

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil nasledovne (citácie):

Za splnenia podmienok podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému pre posilnenie účelu uloženého trestu a zavŕšenie jeho nápravy uložil aj ochranný dohľad, a to na 18 mesiacov.

Aj odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť ochranný dohľad, pretože vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života (14 záznamov v registri trestov, najmä pre majetkovú trestnú činnosť, a opakované výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré doposiaľ ale nevedli k jeho náprave a vedeniu už len riadneho života na slobode bez páchania ďalšej trestnej činnosti), na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa skutočne nedá od neho očakávať, že po výkone trestu

povedie riadny život. Napokon odvolací súd považoval za primerané i trvanie ochranného dohľadu na 18 mesiacov, ktoré je inak možné určiť na 1 až 3 roky (§ 78 ods. 1 Tr. zák.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, ako aj výrok podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. o zrušení výroku o treste zo skoršieho rozsudku, a sám týmto rozsudkom obžalovaného podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil síce na totožný trest ako súd prvého stupňa (druh trestu, jeho výmera i spôsob jeho výkonu), ale súčasne „napravil“ pochybenia súdu prvého stupňa v týchto zrušených výrokoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.